

XÂY DỰNG KHẢ NĂNG CHỐNG CHỊU VỚI BIẾN ĐỔI KHÍ HẬU Ở ĐÔ THỊ

Kinh nghiệm từ Mạng lưới các thành phố Châu Á có khả năng chống
chịu với BĐKH (ACCCRN) tại Việt Nam

TÁC GIẢ

ISET-VIETNAM

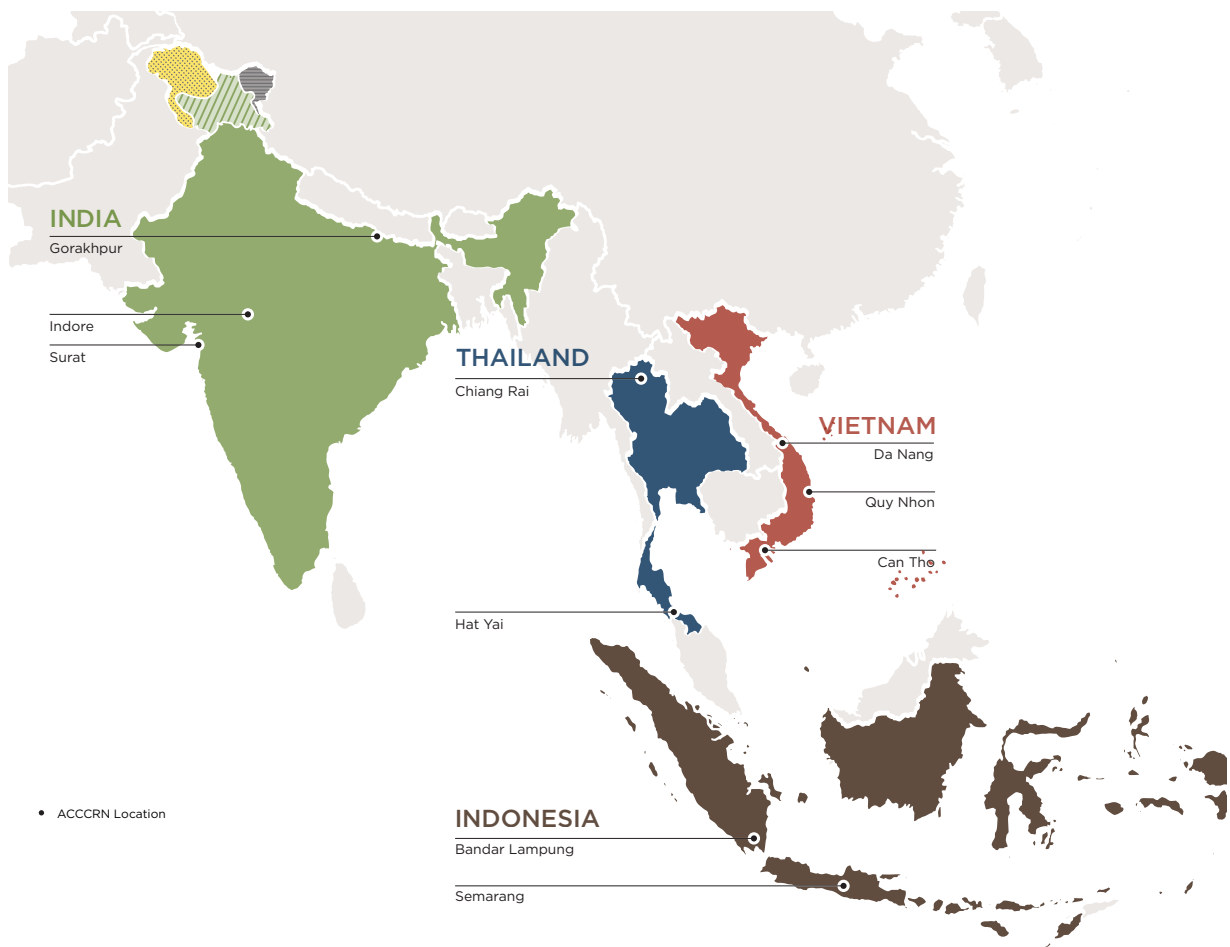
Trần Văn Giải Phóng, Phụ trách kỹ thuật

TRÍCH YẾU

Khung khả năng chống chịu với BĐKH ở đô thị, do Viện Chuyển đổi Xã hội và Môi trường (ISET) xây dựng, mô tả cách thức thực tế để đưa một cách có hệ thống khối lượng kiến thức khoa học tự nhiên và xã hội đang phát triển về khả năng chống chịu vào thực tiễn công tác lập kế hoạch. Bằng việc tập trung vào các hệ thống thiết yếu ở đô thị (cấp điện, nước, hệ sinh thái...), các cá nhân và cộng đồng trong đô thị và thể chế đô thị (quyền, luật, các quy định, và các cấu trúc xã hội khác làm trung gian kết nối các mối quan hệ giữa các bên liên quan cũng như giữa con người và hệ thống đô thị). Khung khả năng chống chịu với BĐKH ở đô thị giúp xác định cụ thể ai có thể làm gì để xây dựng khả năng chống chịu với BĐKH. Ở Việt Nam, ISET áp dụng khung phân tích này vào các hoạt động của chương trình ACCCRN, chúng tôi tập trung vào huy động sự tham gia của đối tác địa phương nhằm giới thiệu các vấn đề về BĐKH và xây dựng các chiến lược về khả năng chống chịu với BĐKH cụ thể cho từng địa phương và các dự án can thiệp cho các thành phố ở Đà Nẵng, Quy Nhơn và Cần Thơ. Các bài học kinh nghiệm chúng tôi cũng đúc kết trong báo cáo này.

Trích yếu

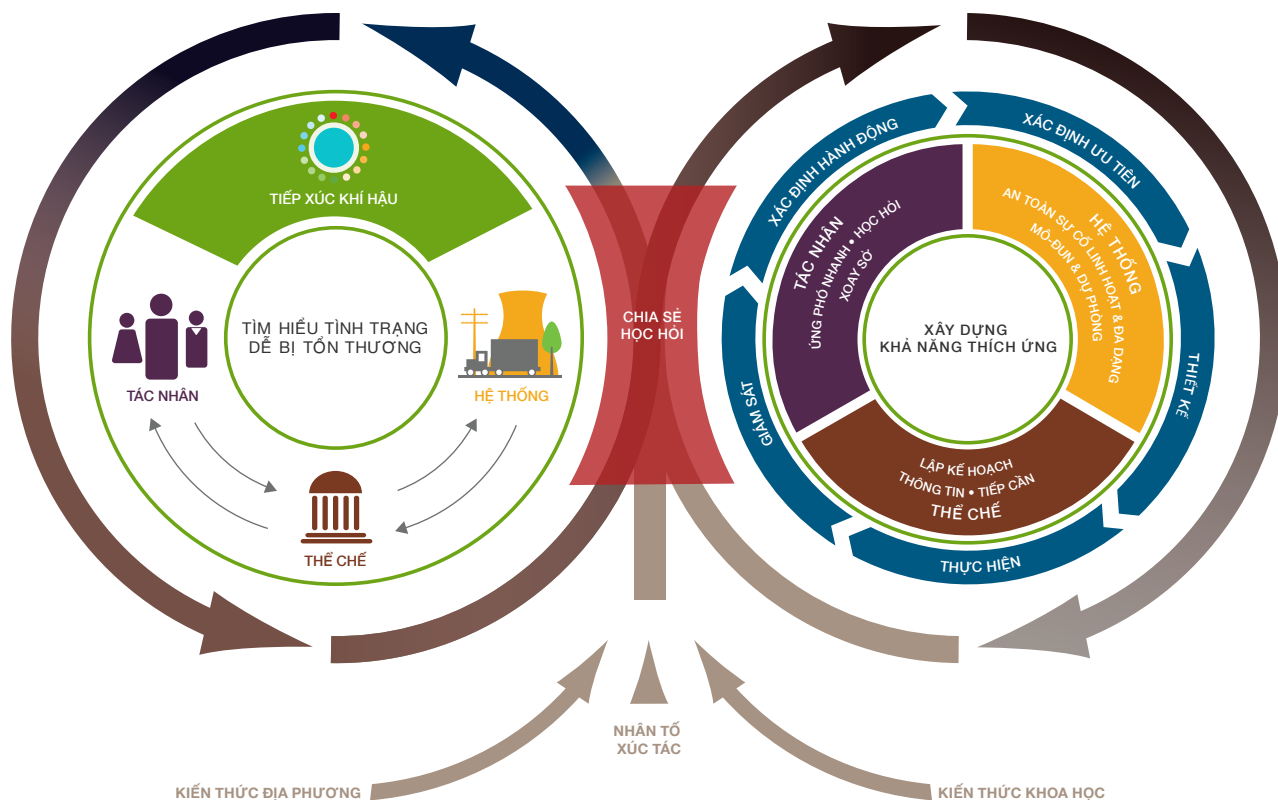
Rủi ro thiên tai ở đô thị
Khung khả năng chống chịu
ACCCRN
Biến đổi khí hậu

GIỚI THIỆU

Biến đổi khí hậu là một trong những thách thức lớn nhất của loài người trong những thập kỷ tới. BĐKH là mối lo đặc biệt đối với các thành phố đang phát triển nhanh ở Châu Á, nơi có dân số đông, quá trình đô thị hóa nhanh, sự phổ biến của tình trạng đói nghèo và bất bình đẳng xã hội, mức độ tiếp xúc cao với các hiện tượng thời tiết cực đoan. Những yếu tố này đang tạo ra rất nhiều nguy cơ cho số đông dân cư ở các khu vực này. Tác động của BĐKH rất có thể sẽ gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến các nhóm người nghèo và nhóm người bị gạt ra ngoài lề xã hội.

Chương trình ACCCRN là một sáng kiến nhằm tăng cường hiểu biết và hỗ trợ các đô thị xây dựng khả năng chống chịu với BĐKH. Các hoạt động của chương trình tại các thành phố ở Ấn Độ (Surat, Indore, và Gorakhpur), Indonesia (Bandar Lampung và Semarang), Việt Nam (Đà Nẵng, Cần Thơ, và Quy Nhơn), và Thái Lan (Hat Yai và Chiang Rai) mang đến cái nhìn thực tiễn về quá trình thực hiện và các kết quả đạt được, góp phần xây dựng khả năng chống chịu với BĐKH ở đô thị. Chương trình ACCCRN mang đến một phương pháp tiếp cận mới mẻ và sáng tạo cho các đối tác trong chương trình. Đại diện các thành phố đã làm việc với nhiều đối tác địa phương theo các cách thức mới nhằm đảm bảo kết quả đạt được phù hợp với bối cảnh của từng địa phương.

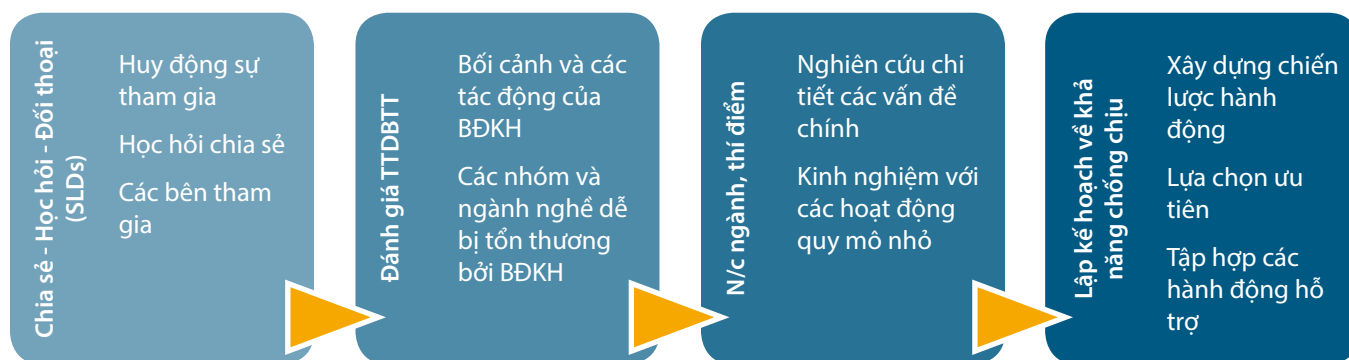

KHUNG KHẢ NĂNG CHỐNG CHỊU VỚI BĐKH Ở ĐÔ THỊ: KẾT NỐI KHÁI NIỆM VỚI THỰC TIỄN

Khung khả năng chống chịu với BĐKH ở đô thị (UCRPF), xem bảng 2, do Viện Chuyển đổi Môi trường và Xã hội (ISET) xây dựng trong chương trình ACCCRN. Đây là một nỗ lực thực tiễn nhằm đưa khối lượng kiến thức khoa học tự nhiên và xã hội đang ngày càng phát triển về khả năng chống chịu vào thực tiễn công tác lập kế hoạch một cách có hệ thống. Với việc tập trung vào các hệ thống ở đô thị (các nền tảng mà đô thị dựa vào để tồn tại), các cá nhân và cộng đồng ở đô thị (các cá nhân và tổ chức tạo nên môi trường xã hội ở đô thị), các thể chế đô thị (các quyền, pháp luật, quy định, và cấu trúc xã hội khác đóng vai trò

điều tiết mối quan hệ giữa các cá nhân và cộng đồng cũng như giữa cá nhân/cộng đồng và hệ thống), và sự tiếp xúc với BĐKH, khung UCRPF giúp xác định cụ thể ai có thể làm gì để xây dựng khả năng chống chịu với BĐKH. UCRPF cũng giúp xác định các đầu vào cụ thể nhằm giải quyết các tác động khác nhau của BĐKH đối với cộng đồng nghèo đô thị và các nhóm cộng đồng bị gạt ra lề xã hội. Như vậy, UCRPF được xây dựng dựa trên nền tảng kiến thức khoa học mới, đồng thời cũng chính là nền tảng thực tế cho việc lập kế hoạch và hành động, cũng như cho việc xây dựng kiến thức và năng lực cần thiết để ứng phó hiệu quả với điều kiện khí hậu đang không ngừng biến đổi.

UCRPF có ba thành phần chính. Đầu tiên, UCRPF được xây dựng dựa trên nhận định rằng xây dựng khả năng chống

chịu cần sự học hỏi chia sẻ. BĐKH là một quá trình toàn cầu, nhưng điều kiện cụ thể tại từng địa phương là nhân tố định hình các tác động của BĐKH, chính vì vậy những người công tác trong lĩnh vực này cần lồng ghép giữa kiến thức địa phương và kiến thức toàn cầu để xác định được các cách thức ứng phó hiệu quả. Hơn nữa, nhiều tác động của BĐKH phụ thuộc vào sự tương tác giữa nhiều ngành, nhiều quy mô và giữa các bên liên quan khác nhau trong cộng đồng, do đó sự trao đổi thông tin và tạo dựng sự hiểu biết chung giữa các nhóm đối tượng khác nhau là vô cùng cần thiết. Như vậy, học hỏi chia sẻ là một phần cơ bản của quá trình lập kế hoạch xây dựng khả năng chống chịu: các buổi chia sẻ học hỏi đối thoại giúp xóa bỏ các rào cản và thiết lập sự hợp tác giữa các cấp, ngành, đưa kiến thức khoa học vào bối cảnh địa phương và định hướng hành động trong dài hạn—đó đều là những khía cạnh quan trọng trong việc lập kế hoạch xây dựng khả năng chống chịu.

Thứ hai, để hiểu biết về khả năng chống chịu cần các phương pháp phân tích có khả năng giải quyết vấn đề thuộc nhiều lĩnh vực khác nhau của đô thị. UCRPF phân biệt giữa các hệ thống của đô thị với các cá nhân và cộng đồng, thể chế đô thị, và tình trạng BĐKH, cũng như xác định các phương pháp phân tích để tìm hiểu về mối

tương tác giữa các cấu phần cơ bản này của đô thị. Sau đó phân tích sẽ lồng ghép các nhân tố này nhằm tìm hiểu về tính dễ bị tổn thương và xác định các đầu vào tiềm năng nhằm xây dựng khả năng chống chịu.

Thứ ba, UCRPF tập trung vào quá trình. UCRPF bao gồm việc cân nhắc vừa cụ thể vừa linh hoạt về quá trình và các hoạt động hỗ trợ cho các đô thị trong việc lập kế hoạch, xây dựng năng lực, thực hiện và hỗ trợ quá trình học hỏi liên tục, yếu tố quan trọng cho sự phát triển và duy trì khả năng chống chịu của đô thị.

QUÁ TRÌNH LẬP KẾ HOẠCH CHỐNG CHỊU VỚI BĐKH TẠI VIỆT NAM

Các đối tác chính tham gia xây dựng Kế hoạch chống chịu cho các thành phố ở Việt Nam là chính quyền các địa phương, ISET, Viện Chiến lược và Chính sách Khoa học và Công nghệ (NISTPASS – thuộc Bộ Khoa học và Công nghệ), và Tổ chức Challenge to Change, là một tổ chức phi chính phủ quốc tế độc lập có trụ sở tại Anh. Ở cấp thành phố, việc lập kế hoạch này do một Ban chỉ đạo ứng phó với BĐKH và nước biển dâng đứng đầu, thành phần gồm lãnh đạo từ các sở ngành của tỉnh/thành phố gồm Sở

Quy Nhon City.
Thanh Ngo, ISET. 2015

Tài nguyên và Môi trường, Sở Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn, Sở Kế hoạch và Đầu tư, Sở Xây dựng và các cơ quan khác. Ở các tỉnh/thành phố, Trưởng Ban chỉ đạo là Phó Chủ tịch UBND tỉnh nhưng người quản lý là Giám đốc/Chánh văn phòng công tác ứng phó với BĐKH thuộc Ban chỉ đạo, người giữ vị trí trưởng Ban Quản lý dự án tại địa phương, và là cán bộ từ một sở ngành liên quan tại địa phương. Do quá trình này bắt đầu từ các thông tin sơ bộ, đến các đánh giá về tính dễ bị tổn thương, và đến quá trình lập kế hoạch chống chịu do địa phương chủ trì, mỗi thành phố cũng lập ra một Tổ Công tác về BĐKH, thành phần gồm có cán bộ kỹ thuật từ một số sở ngành chính, có vai trò thực hiện dự án. Đây chính là những thành viên trực tiếp tham gia xây dựng bản kế hoạch chống chịu, dưới sự chỉ đạo của Trưởng Ban Chỉ đạo.

Ở cấp thành phố, các đối tác chính tham gia vào quá trình lập kế hoạch này nhìn chung gồm có: Sở Tài nguyên và Môi trường, Sở Ngoại vụ, Sở Kế hoạch và Đầu tư, Sở Xây dựng, Ban Chỉ huy Phòng chống Lụt bão, và Ủy ban Nhân dân. Các đối tác khác tham gia thông qua Tổ Công tác, các buổi Học hỏi - Chia sẻ - Đối thoại (SLDs), và thông qua cung cấp thông tin cho các dự án thí điểm, gồm: các sở ngành chuyên môn của tỉnh, các cơ quan cấp thành phố, các tổ chức quần chúng (như Hội Phụ nữ), các tổ chức phi chính phủ (như Hội Chữ Thập Đỏ), cộng đồng địa phương, lãnh đạo cộng đồng (đặc biệt là ở các dự án thí điểm), các tổ chức nghiên cứu và trường đại học tại địa phương (như Đại học Quy Nhơn, Đại học Đà Nẵng, Viện DRAGON thuộc Đại học Cần Thơ).

Cơ cấu tổ chức tại Quy Nhơn hơi khác một chút do thành phố Quy Nhơn không phải thành phố trực thuộc trung ương như Đà Nẵng và Cần Thơ. Cả Đà Nẵng và Cần Thơ đều có vị trí hành chính tương đương cấp tỉnh, trong khi thành phố Quy Nhơn trực thuộc tỉnh Bình Định. Vì vậy, tại Quy Nhơn, vai trò lãnh đạo và điều phối thuộc về các sở trực thuộc tỉnh Bình Định, nhưng thành phần trong Ban Chỉ đạo và Tổ Công tác đều có các cán bộ lãnh đạo của thành phố Quy Nhơn (là một đơn vị hành chính cấp quận thuộc tỉnh Bình Định).

Các nhóm dễ bị tổn thương ở các thành phố tham gia chủ yếu thông qua các cuộc phỏng vấn và tham vấn trong Đánh giá Hiểm họa, Năng lực và Tình trạng dễ bị tổn thương, các buổi SLDs, và qua vai trò là đối tác mục tiêu trong các chương trình thí điểm, các nghiên cứu ngành và dự án can thiệp cấp thành phố. Tham vấn với các nhóm này là một phương pháp tiếp cận mới đối với các đơn vị làm công tác lập kế hoạch của Việt Nam. Phần lớn các thành viên chính của nhóm công tác đều nhận thấy thông tin thu thập được thông qua tương tác với các nhóm này rất hữu ích.

Vai trò của ISET trong quá trình lập kế hoạch xây dựng khả năng chống chịu tại Việt Nam là đưa ra phương pháp luận và phương pháp tiếp cận về lập kế hoạch thích ứng, gồm các đào tạo tập huấn và chuyển giao công cụ và phương pháp. BĐKH và lập kế hoạch chống chịu là một chủ đề còn mới, mang nhiều bất định, do đó cũng là một chủ đề còn nhiều khúc mắc đối với Việt Nam. Ý tưởng xây dựng các Tổ Công tác và phối hợp liên ngành cũng là một điểm đáng chú ý. Hỗ trợ kỹ thuật thông qua các hội thảo, tập huấn về phương pháp và công cụ, huy động sự tham gia tích cực của các thành phố trong toàn bộ quá trình (thông qua các SLDs và cuộc họp Tổ Công tác), và phản hồi cho từng thành phố về tiến trình thực hiện là những nhân tố tối quan trọng trong việc xây dựng kiến thức, năng lực và sự hiểu biết về BĐKH, khả năng chống chịu, cũng như đối với quá trình lập kế hoạch chống chịu ở các thành phố.

BÀI HỌC TỪ CHƯƠNG TRÌNH ACCCRN TẠI VIỆT NAM

Các hoạt động của chương trình ACCCRN tập trung huy động sự tham gia của đối tác địa phương nhằm giới thiệu các vấn đề về BĐKH, và xây dựng chiến lược chống chịu với BĐKH và các dự án can thiệp cụ thể cho từng địa phương. Bài học rút ra từ những hoạt động này bao gồm:

KẾT NỐI GIỮA KHÁI NIỆM VÀ THỰC TIỄN

Nếu không có một nền tảng phân tích vững chắc dựa trên các khái niệm lý thuyết, sẽ không thể triển khai hành động, trừ một vài trường hợp đơn lẻ. Một trong những thách thức lớn nhất cho các tổ chức hoạt động trong lĩnh vực xây dựng khả năng chống chịu ở đô thị chính là việc các can thiệp thường mang tính đơn lẻ, tự phát. Để đóng góp một cách thiết thực và hiệu quả, các hành động của địa phương cần được kết nối với nhau như một phần của chiến lược và được dựa trên nền tảng khái niệm vững chắc.

CÁC PHƯƠNG PHÁP TIẾP CẬN CÂN BẰNG

Ứng phó với BĐKH đòi hỏi các chiến lược có thể giải quyết cả vấn đề về hệ thống hạ tầng cũng như bối cảnh xã hội và chế độ ở cấp thành phố. Như vậy, chiến lược phân tích và các chiến lược khác cần kết hợp cả phương pháp kỹ thuật và phương pháp khoa học xã hội. Các nghiên cứu chuyên môn cũng như các hình thức huy động sự tham gia lấy “con người làm trung tâm” là vô cùng cần thiết. Các chiến lược quá đề cao một khía cạnh nào đó mà quên đi các khía cạnh khác thường không mang lại hiệu quả.

CÁC DỮ LIỆU VỀ KHÍ HẬU

Các thông tin có chất lượng về khí hậu thường khó tiếp cận, đặc biệt ở mức độ hữu ích đối với những người làm công tác lập kế hoạch thích ứng. Các thông tin về lịch sử khí hậu và các dự đoán trong tương lai ở cấp độ địa phương thường rất ít ỏi và không có được ở tất cả các thành phố trong chương trình ACCCRN; và ngay cả các dữ

Da Nang city
Thanh Ngo, ISET. 2015

liệu phù hợp về lịch sử khí hậu cũng thể tiên đoán được một cách chính xác về tương lai. Tuy vậy, lập kế hoạch chống chịu không thể chờ đến lúc có được các thông tin lý tưởng.

TRUYỀN THÔNG VỀ BĐKH

Diễn giải có chất lượng các thông tin về khí hậu—cả các thuật ngữ khoa học cũng như các khái niệm sang ngôn ngữ thông thường—là vô cùng quan trọng. Cần phân bổ đủ thời gian và nguồn lực cho phép sự tương tác và thảo luận về nội hàm của các thuật ngữ chuyên ngành của BĐKH và xây dựng khả năng chống chịu—nhiều thuật ngữ trong số này vẫn đang được làm rõ thêm. Để xây dựng chiến lược ứng phó hiệu quả, các đối tác địa phương cần hiểu rằng sự không chắc chắn là thuộc tính cố hữu của các dự báo về khí hậu cũng như ý nghĩa thực tế của các dự báo này đối với bối cảnh tương lai, vì vậy không thể diễn giải các dự báo này như các kịch bản bất

biến. Để làm được như vậy, cần có những người hướng dẫn và diễn giải/dịch thuật có kỹ năng để có thể kết nối giữa ngôn ngữ khoa học và ngôn ngữ phổ thông của địa phương. Điều này cũng đòi hỏi khả năng làm việc với các nhóm cộng đồng khác nhau, từ cộng đồng các nhà khoa học đến cộng đồng phụ nữ dễ bị tổn thương sinh sống tại các vùng đồng bằng thấp lụt.

KHẢ NĂNG ỨNG PHÓ KỊP THỜI

Trong khi BĐKH có khả năng tác động đến nhiều hệ thống thiết yếu của đô thị, rất ít người nhận thức được về các vấn đề BĐKH ở nơi họ sinh sống. Để huy động sự tham gia của những người làm công tác hoạch định chính sách và người dân địa phương, cần tìm ra những vấn đề mà họ xem là hiện hữu và cấp thiết. Các ứng phó thực tế—như các nghiên cứu ngành, dự án thí điểm, và các ứng phó khác về lập kế hoạch của chương trình ACCCRN—trước những mối quan tâm cấp thiết như nguy

cơ bão, lũ lụt, cấp nước, và bệnh tật là các đầu vào quan trọng nhằm đáp ứng các nhu cầu trước mắt cũng như đặt nền móng cho sự hiểu biết về các nguồn gốc rộng hơn của rủi ro.

HÀNH ĐỘNG

Sẽ không thể xây dựng sự hiểu biết, tính tự chủ và tích cực nếu không có sự tham gia thực hiện các thí điểm cụ thể nhằm ứng phó với các vấn đề mà các đô thị phải đối mặt. Như vậy, việc xây dựng sự hiểu biết chung và lập kế hoạch phù hợp đòi hỏi nỗ lực liên tục và lâu dài, nhưng cũng cần có cả những hành động ban đầu—dù ở cấp độ thí điểm hay rộng hơn—giúp giải quyết các vấn đề trước mắt cũng như những mối quan tâm chung về BĐKH. Ngoài việc xây dựng tính tự chủ và sự tích cực tham gia, những hành động này mang đến kinh nghiệm thực tế và cần thiết cho các chiến lược. Ngoài ra, các dự án thí điểm mang đến uy tín cho các chương trình về khả năng chống chịu với BĐKH và sự tin tưởng cho các đối tác rằng chương trình sẽ mang lại các kết quả cụ thể.

NGƯỜI DẪN ĐẦU

Sự tham gia hiệu quả của các thành phố phụ thuộc vào cam kết tích cực của một số cá nhân có kết nối tốt với các nhóm cộng đồng đa dạng tại địa phương với việc lập kế hoạch chống chịu. Bởi đối với nhiều đô thị, BĐKH là một vấn đề “mới” và chưa được hiểu biết thấu đáo, và do đó ứng phó có hiệu quả cần có sự tương tác của đa dạng các bên liên quan, việc xác định được một vài cá nhân có uy tín và có khả năng làm việc hiệu quả với cộng đồng, những người đóng vai trò đi đầu, có thể tạo thuận lợi lớn đáng kể cho việc nâng cao nhận thức và khuyến khích hành động.

THIẾT KẾ CHIẾN LƯỢC PHÙ HỢP VỚI BỐI CẢNH ĐỊA PHƯƠNG

Trong khi các nguyên tắc cơ bản và đặc điểm chung về quá trình thực hiện có thể áp dụng cho tất cả các thành phố, kết quả của chương trình ACCCRN đã chứng minh rằng những đặc thù của bối cảnh địa phương có thể là một thách thức lớn đối với việc lập kế hoạch chống chịu, vì vậy các chiến lược cần được điều chỉnh phù hợp với từng địa phương. Do các yếu tố văn hóa, bộ máy hành chính, đặc điểm vùng miền, địa phương, cùng vô số các yếu tố khác sẽ ảnh hưởng đến tác động của BĐKH cũng như thực tế hành động ứng phó ở từng đô thị, nên các chiến lược cũng cần phù hợp với đặc thù của từng địa phương. “Cắt dán” nguyên xi sẽ không bao giờ là giải pháp phù hợp, và các bên tham gia cần có một tư duy cởi mở và sẵn sàng cân nhắc nhiều phương pháp tiếp cận khác nhau.

QUÁ TRÌNH LẬP KẾ HOẠCH MANG TÍNH MỚI MẸ

Lập kế hoạch về tăng cường khả năng chống chịu với BĐKH cho các đô thị đòi hỏi lồng ghép nhiều khái niệm và công cụ mới vào các quá trình lập kế hoạch vốn đã rất phức tạp tại địa phương, và trong điều kiện nguồn lực của chính quyền địa phương còn hạn chế. Hạn chế về thời gian là một thực tế, nhưng sự gấp gáp về thời hạn lại là kẻ thù của sự tham gia và học hỏi có chất lượng. Ngay cả khi sử dụng các quá trình lặp đi lặp lại, rất khó để dự đoán cần bao nhiêu thời gian để giới thiệu về các khái niệm cơ bản, tập hợp thông tin liên quan về khí hậu và việc lập kế hoạch, chia sẻ và nắm bắt các thông tin mới, cũng như đạt được sự đồng thuận về hành động. Sẽ khó có thể xây dựng khả năng chống chịu nếu thiếu đi quá trình tìm tòi và chia sẻ một cách thấu đáo để đạt tới sự hiểu biết chung về các hệ thống và tác nhân trong mối quan hệ ràng buộc lẫn nhau. Nỗ lực rút gọn quá trình này, dù là với sự hỗ trợ có kỹ năng từ bên ngoài, có nguy cơ làm giảm hiệu quả hay thậm chí là phản tác dụng. Làm việc với đối tác địa phương cũng cần sự linh hoạt: sự không thống nhất về

kế hoạch, thay đổi về mục tiêu ưu tiên, thay đổi nhân sự, các thủ tục hành chính, chính trị quan liêu là thuộc tính cố hữu của công việc này.

QUAN HỆ ĐỐI TÁC

Xây dựng khả năng chống chịu ở cấp độ đô thị cần nhận thức về tầm quan trọng của các quan hệ đối tác. Không có một tổ chức đơn lẻ nào tự mình xây dựng được khả năng chống chịu; việc này đòi hỏi sự tham gia của một nhóm nòng cốt gồm các bên liên quan từ nhiều tổ chức khác nhau tại địa phương, những người có khả năng điều phối công việc, tập hợp kiến thức mới, và nhấn mạnh về tầm quan trọng của các vấn đề BĐKH trong tổ chức của họ. Hơn nữa, bởi hiệu quả của hành động phụ thuộc vào tính tự chủ và sự trực tiếp tham gia của rất nhiều bên, ưu điểm quan trọng nhất của cá nhân các cán bộ chuyên môn tham gia vào công việc này không phải là kỹ năng chuyên môn mà là khả năng điều phối các tổ chức tham gia theo cách thức cởi mở, cũng như khả năng làm việc với nhiều nhóm đối tượng, nhận ra giá trị của những hiểu biết, kiến thức và quan điểm của họ về thế nào là các chiến lược hiệu quả.

QUÁ TRÌNH

Khí hậu và các dự báo về diễn biến khí hậu không ngừng thay đổi, nên thích ứng và chống chịu với BĐKH cần được hiểu như là một quá trình tiến triển liên tục. Quá trình này sẽ đạt được thành công tối đa nếu chiến lược liên tục được điều chỉnh, giúp các nhà hoạch định thu được kiến thức mới về tính dễ bị tổn thương của thành phố và các can thiệp tiềm năng từ kinh nghiệm của địa phương và

thế giới; giúp huy động sự tham gia và nâng cao nhận thức cho cộng đồng, lãnh đạo các ngành, và các nhà hoạch định; và giúp đánh giá và tái đánh giá các lĩnh vực ưu tiên hành động. Chiến lược về khả năng chống chịu là một công cụ hữu ích chỉ khi nó được rà đi soát lại theo thời gian và thúc đẩy hành động mới. Quan trọng hơn nhiều so với bản chiến lược chống chịu chính là quá trình xây dựng bản chiến lược đó—việc nối liền khoảng cách giữa các ngành, lĩnh vực, nâng cao nhận thức, tạo ra kiến thức mới, đưa ra cơ chế điều phối, và đặc biệt là xây dựng năng lực cho các bên tham gia chính.

Tầm quan trọng của chương trình ACCCRN chủ yếu nằm ở sự đóng góp của chương trình vào việc nuôi dưỡng một cách làm mới. Trong khi vấn đề khả năng chống chịu với BĐKH ở đô thị đang ngày càng được quan tâm trên phạm vi toàn cầu, có rất ít hành động được thực hiện liên quan đến vấn đề này. Nhờ huy động được sự tham gia tích cực của nhiều bên liên quan ở đô thị vào các quá trình lập kế hoạch và thực hiện các hoạt động trong nhiều bối cảnh khác nhau, chương trình ACCCRN là một đóng góp đầu tiên và tiêu biểu cho thực tiễn hành động. Phân tích do ISET trình bày trong báo cáo này mới chỉ thể hiện một khía cạnh của kinh nghiệm này. Người đọc có thể tìm hiểu thêm thông tin từ các báo cáo và tài liệu do các đối tác khác của ACCCRN thực hiện hoặc liên hệ trực tiếp với các đối tác này để tìm hiểu thêm về quan điểm và các kiến thức họ đã xây dựng và tích lũy được từ sự tham gia vào chương trình này.

Tài trợ bởi Quỹ Rockefeller

